

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 24 marca 2026 r.

Pozycja 43

POSTANOWIENIE

z dnia 10 grudnia 2025 r.

Sygn. akt Ts 76/24

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Rafał Wojciechowski,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej F.W. o zbadanie zgodności:

art. 21 ust. 1 pkt 50 w związku z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, ze zm.), w brzmieniu obowiązującym do 31 grudnia 2009 r., z art. 84 w związku z art. 217, art. 32 ust. 1 w związku z art. 64 ust. 1, art. 32 ust. 2 w związku z art. 64 ust. 1, art. 31 ust. 3 w związku z art. 64 ust. 1 i art. 84 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

p o s t a n a w i a:

nadać skardze konstytucyjnej dalszy bieg.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej osobiście do Trybunału Konstytucyjnego 26 kwietnia 2024 r. F.W. (dalej: skarżący), reprezentowany przez pełnomocnika z wyboru, wystąpił z żądaniem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia na tle następującego stanu faktycznego.

Wobec skarżącego w 2012 r. wszczęto kontrolę podatkową w sprawie wysokości zobowiązania podatkowego w podatku dochodowym od osób fizycznych za 2009 rok. W toku postępowania wydano kilka decyzji, które zostały uchylone. Po kolejnym rozpoznaniu sprawy wysokość zobowiązania podatkowego skarżącego została określona ostatecznie przez Dyrektora Izby Skarbowej w W. decyzją z 30 września 2019 r. (nr [...]).

Na powyższe rozstrzygnięcie skarżący wniósł skargę, którą Wojewódzki Sąd Administracyjny w W. oddalił wyrokiem z 9 października 2020 r. (sygn. akt [...]).

Skarga kasacyjna skarżącego od tego wyroku została oddalona przez Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z 25 października 2023 r. (sygn. akt [...]). Rozstrzygnięcie to – doręczone pełnomocnikowi skarżącego 26 stycznia 2024 r. – wskazane zostało jako ostateczne orzeczenie w rozumieniu art. 79 ust. 1 Konstytucji.

Prezes Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 23 maja 2024 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącego 3 czerwca 2024 r.) wezwał skarżącego do usunięcia braków for-

malnych skargi konstytucyjnej przez doręczenie: 1) odpisów lub kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem wyroków, decyzji lub innych rozstrzygnięć (wraz z uzasadnieniami) potwierdzających wyczerpanie drogi prawnej; 2) jednego odpisu skargi konstytucyjnej wraz z załącznikami.

W piśmie z 10 czerwca 2024 r. (data nadania) skarżący wykonał powyższe zarządzenie.

Sędzia Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 20 listopada 2024 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącego 25 listopada 2024 r.) wezwał skarżącego do usunięcia braku formalnego skargi konstytucyjnej przez uzasadnienie zarzutu niekonstytucyjności, z powołaniem argumentów lub dowodów na jego poparcie.

Skarżący ustosunkował się do powyższego wezwania w piśmie z 29 listopada 2024 r. (data nadania).

W ocenie skarżącego kwestionowane przepisy naruszają zasadę szczególnej określoności regulacji daninowych (art. 84 w związku z art. 217 Konstytucji); zasadę równości (art. 32 ust. 1 w związku z art. 64 ust. 1 Konstytucji); zakaz dyskryminacji (art. 32 ust. 2 w związku z art. 64 ust. 1 Konstytucji) i zasadę proporcjonalności (art. 31 ust. 3 w związku z art. 64 ust. 1 Konstytucji), „co stanowi nieproporcjonalną i nieuzasadnioną ingerencję w prawo własności” (s. 16 skargi).

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK) skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym, podczas którego Trybunał bada, czy odpowiada ona określonym przez prawo wymogom.

2. W ocenie Trybunału skarga konstytucyjna spełnia przesłanki przekazania jej do merytorycznego rozpoznania, ponieważ:

a) została sporządzona przez pełnomocnika, który przedłożył pełnomocnictwo do działania w imieniu skarżącego (art. 53 ust. 2 pkt 3 u.o.t.p.TK),

b) od wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 25 października 2023 r. (sygn. akt [...]), wskazanego jako ostateczne orzeczenie w rozumieniu art. 79 ust. 1 Konstytucji, nie przysługuje zwyczajny środek zaskarżenia, a skarżący poinformował, że nie wniósł od niego także nadzwyczajnego środka zaskarżenia (art. 53 ust. 1 pkt 6 u.o.t.p.TK),

c) dochowany został trzymiesięczny termin wniesienia skargi, zastrzeżony w art. 77 ust. 1 u.o.t.p.TK (ostateczne orzeczenie doręczono pełnomocnikowi skarżącego 26 stycznia 2024 r., zaś skargę konstytucyjną wniesiono 26 kwietnia 2024 r.),

d) określony został przedmiot kontroli (art. 53 ust. 1 pkt 1 u.o.t.p.TK),

e) wskazano, które konstytucyjne wolności i prawa oraz w jaki sposób – zdaniem skarżącego – zostały naruszone (art. 53 ust. 1 pkt 2 u.o.t.p.TK),

f) przedstawiono uzasadnienie sformułowanych w skardze zarzutów (art. 53 ust. 1 pkt 3 u.o.t.p.TK).

3. W ocenie Trybunału analizowana skarga konstytucyjna nie jest obarczona nieusuwalnymi brakami formalnymi, o których mowa w art. 61 ust. 4 pkt 1 u.o.t.p.TK, ani oczywiście bezzasadna w rozumieniu art. 61 ust. 4 pkt 3 u.o.t.p.TK.